

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Cob/82/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121337718
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:6121337718.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a členov senátu JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Jany Jančíkovej v sporovej veci žalobcu: ALD Automotive Slovakia s. r. o., so sídlom Panónska cesta 47, 851 04 Bratislava, IČO: 47 977 329, zastúpeného JUDr. Jurajom Gabriškom, advokátom, so sídlom Cukrová 14, 811 08 Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO: 42181020, proti žalovaným: 1/ Sv. Kozma n.o., so sídlom Nám. Čsl. Arm. 455/25, 086 33 Zborov, IČO: 45738939, zastúpený JUDr. Ivanom Savčákom, advokátom, so sídlom Partizánska 45, 085 01 Bardejov, IČO: 42230080, 2/ A. B., nar. X.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX D. – E. C., o zaplatenie 1.765,08 eur s prísl., o odvolaniach žalobcu a žalovaného 2/ proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 3Cb/39/2021-138 zo dňa 26.4.2022, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku, ktorým bolo žalobe vyhovené vo vzťahu k žalovanému 2/.

Zrušuje rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaných zaplatiť žalobcovi sumu 767,92 eur, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 383,96 eur od 21.2.2020 do zaplatenia a zo sumy 383,96 eur od 20.3.2020 do zaplatenia a paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávok v sume 80,- eur, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných v rozsahu jeho plnenia zaniká povinnosť druhého žalovaného. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalovaným priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 12,98 %.

Vychádzal zo zistenia, že žalovaný 1/ si od žalobcu na dobu 48 mesiacov prenajal motorové vozidlo F. F. X.X. HDi 68kW Active v obstarávacej cene 12.491,66 eur bez DPH najskôr za mesačnú splátku 354,68 eur s DPH. Za neoddeliteľnú súčasť boli v zmluve označené všeobecné zmluvné podmienky FULL - SERVICE LEASINGU ALL INCLUSIVE a protokol o odovzdaní a prevzatí predmetu leasingu. Z dodatku k zmluve o nájme hnuťelnej veci č. 140006972 z 21.7.2015 uzavretej žalobcom so žalovaným 1/ bola zistená zmena leasingovej splátky na sumu 361,97 eur. Z dodatku k zmluve o nájme hnuťelnej veci č. 140006972 zo 4.4.2018 uzavretej žalobcom so žalovaným 1/ bola zistená zmena leasingovej splátky na sumu 494,62 eur. Z dodatku k zmluve o nájme hnuťelnej veci č. 140006972 zo 7.1.2020 uzavretej žalobcom so žalovaným 1/ bola zistená zmena leasingovej splátky na sumu 383,96 eur a predĺženie doby nájmu na 58 mesiacov. Z protokolu o odovzdaní a prevzatí predmetu leasingu podpísaného v Košiciach 15.4.2020 spoločnosťou MABORO s.r.o., Seberíniho 9, 821 03 Bratislava ako preberajúcim a žalovaným 1/ ako odovzdávajúcim vyplýva, že ním bol preberajúcemu odovzdaný

predmet leasingu s označením čísla nájomnej zmluvy (140006972), VIN karosérie vozidla, EČV a s popísaným príslušenstvom a stavom poškodenia preberaného vozidla. Z ručiteľského prehlásenia z 22.5.2015 s označením žalovaného 2/ ako ručiteľa, žalobcu ako veriteľa a žalovaného 1/ ako dlžníka bolo zistené, že ním žalovaný 2/ prehlásil, že berie na seba záväzok voči veriteľovi uspokojiť jeho pohľadávku vyplývajúcu z neuhradených leasingových splátok vrátane dane z pridanej hodnoty alebo iných platieb na základe zmluvy uvedenej v bode 1, ak ich po písomnej výzve veriteľa neuspokojí dlžník, alebo bez písomnej výzvy, ak je nepochybné, že dlžník svoju povinnosť nesplní a že z titulu ručiteľskej povinnosti zaplatí veriteľovi nielen všetky neuhradené leasingové splátky vrátane dane z pridanej hodnoty, ale aj zmluvnú pokutu z omeškania vo výške 0,03 % za každý začatý deň omeškania úhrady leasingovej splátky a ďalšie dojednané sankcie za nesplnenie povinností dlžníka, ako aj ostatné platby vyplývajúce zo zmluvy uvedenej v bode 1 tohto prehlásenia a všeobecných zmluvných podmienok leasingu, ktoré sú jej neoddeliteľnou súčasťou. Faktúrou č. 005-06122/20 vystavenou 7.4.2020, splatnou 21.4.2020 žalobca fakturoval žalovanému splátku leasingovej zmluvy za obdobie 04/2020 v sume 383,96 eur. Faktúrou č. 042-00348/20 vystavenou 30.4.2020, s dátumom dodania 30.4.2020 a dátumom splatnosti 14.5.2020 žalobca žalovanému 1/ fakturoval za prenájom náhradného vozidla G. sumu 151,20 eur s DPH na základe faktúry č. FV30030835 z 3.5.2019 vystavenej firmou Europ Assistance s.r.o., Na Pankráci 1658/121, 140 00 Praha 4 za 3 dni prenájmu náhradného vozidla s identifikáciou žalovaného 1/ ako klienta a čísla nájomnej zmluvy. Zo zmluvy o nájme dopravného prostriedku (rubová strana) z 20.3.2019 vyplýva, že sa ňou prenajímateľ označený pri podpise ako „RD services, s.r.o., Važecká 2319/2, 040 12 Košice, IČO: 50 176 749“ zaviazal prenechať presne neoznačenému nájomcovi bližšie neidentifikovaný dopravný prostriedok k dočasnému užívaniu a nájomca sa ňou mal zaviazat' na zaplatenie presne neidentifikovanej úplaty. V mieste určenom na podpis zmluvy je rukou uvedené meno „F.“. Faktúrou č. 042-00350/20 vystavenou 30.4.2020, s dátumom dodania 30.4.2020 a dátumom splatnosti 14.5.2020 žalobca fakturoval žalovanému 1/ náklady spojené s odobratím vozidla v sume 360,- eur na základe faktúry č. 1243/2020 vystavenej spoločnosťou MABORO s.r.o., Seberíniho 9, 821 03 Bratislava, ktorou bola žalobcovi fakturovaná za správu pohľadávky suma 360,- eur s označením predmetu leasingu, čísla zmluvy (140006972) a poznámkou „odber“. Zo záverečnej správy k inkasnému konaniu vystavenej spoločnosťou MABORO s.r.o. dňa 16.4.2020 vyplýva, že vo vzťahu k nájomnej zmluve so žalovaným 1/ bola označená spoločnosť splnomocnená žalobcom na inkaso pohľadávky voči žalovanému 1/. Okrem iného z nej vyplýva aj, že dňa 9.4.2020 sa splnomocnený zástupca žalobcu so žalovaným 1/ dohodol na odovzdaní vozidla na deň 15.4.2020, kedy malo byť vozidlo odobraté a odovzdané na parkovisku leasingovej spoločnosti v Bratislave. Faktúrou č. 042-00512/20 vystavenou 15.6.2020, s dátumom dodania 15.6.2020 a dátumom splatnosti 29.6.2020 žalobca vyúčtoval žalovanému 1/ vypracovanie znaleckého posudku H. I. J. v sume 102,- eur s DPH. Z výpovede nájomnej zmluvy vystavenej žalobcom 30.6.2020 vyplýva, že s odkazom na neuhradené faktúry žalobcu v nej špecifikované mal žalobca vypovedať zmluvu o nájme hnutelnej veci č. 140006972 (operatívny leasing) k dátumu 15.4.2020, kedy bol predmet leasingu odobratý žalobcom so stavom tachometra 158.482 km. Žalobca súčasne vo výpovedi vyzval žalovaného na úhradu uvedených faktúr na bankový účet žalobcu.

S ohľadom na obsah procesnej obrany žalovaných v konaní a uznanie záväzku na zaplatenie dvoch splátok nájomného za mesiace február a marec 2020 žalovaným 1/, prvoinštančný súd nemal pochybnosť o tom, že žalovaný 1/ v čase splatnosti nájomného za označené dva mesiace, tieto splátky nájomného neuhradil a neurobil tak ani v priebehu tohto konania (resp. do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania). V konaní totiž nebol predložený žiaden dôkaz o úhrade týchto splátok leasingu. Výška splátok nájomného za mesiace február a marec 2020 bola preukázaná znením dodatku o nájme hnutelnej veci č. 140006972 uzavretej žalobcom so žalovaným 1/ zo 7.1.2020, z ktorej vyplýva aj predĺženie doby nájmu o 10 mesiacov, teda do 28.3.2020. Súd tak považoval nárok žalobcu na úhradu faktúr č. 005-02863 z 6.2.2020 a č. 005-04505-20 z 5.3.2020 za preukázaný a preto mu v tomto rozsahu vyhovel a to vrátane nároku na úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti označených faktúr v zákonnej výške 9 % ročne. Súd neuznal nárok žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania nad zákonom ustanovenú sadzbu, nakoľko z nájomnej zmluvy ani z VZP nezistil dohodu strán o inej zmluvne dohodnutej výške úrokov z omeškania za omeškanie so zaplatením splátok alebo iných platieb. Bod 9.2 VZP neobsahuje dohodu o výške úrokov z omeškania, ale len o výške zmluvnej pokuty 0,03 % denne, ktorú si však žalobca v konaní neuplatnil.

V ostatnej časti súd vyhodnotil žalobcom uplatnený nárok ako nedôvodný a nepreukázaný. Vychádzal pritom z právneho záveru, že k zániku nájomnej zmluvy nedošlo výpoveďou žalobcu z 30.6.2020, doručenou žalovaným 1/ dňa 24.4.2021, ale uplynutím doby v zmysle bodu 7.5.1 VZP k 28.3.2020, t.j. dňom ktorým uplynulo 58 mesiacov od vzniku nájmu, keďže v zmysle bodu 2) nájomnej zmluvy začiatok leasingu bol dohodnutý na okamih prevzatia predmetu leasingu vyznačený v protokole a týmto bol deň 29.5.2015. Keďže ďalšie predĺženie doby nájmu dohodou zmluvných strán nebolo tvrdené a ani preukázané, je nepochybné, že uplynutím dohodnutej doby došlo k ukončeniu leasingového vzťahu medzi žalobcom a žalovaným 1/ dňom 28.3.2020. Vzhľadom na zánik nájmu už k 28.3.2020 tak nemôže byť dôvodný nárok žalobcu na zaplatenie splátky nájmu za mesiac apríl 2020 v sume 383,96 eur vyúčtovaný faktúrou č. 005-06122/20 zo 7.4.2020, splatnou 21.4.2020. S výpoveďou, ktorá je neplatným právnym úkonom, nemožno spájať ani dôsledky uvedené v bode 7.2.3.VZP, z ktorých žalobca vyvodzuje svoje oprávnenie na zaplatenie nákladov vynaložených v súvislosti s odobratím vozidla vyúčtovaných faktúrou č. 042-00350/20 z 30.4.2020 v sume 360,- eur splatnou 14.5.2020. Pokiaľ žalovaný 1/ žiadal 26.3.2020 žalobcu o usmernenie, akým spôsobom mu má vrátiť predmet leasingu a ten mu ešte ten istý deň oznámil ako spôsob splnenia tejto povinnosti jeho odovzdanie u zmluvného partnera, ktorý však v súvislosti s celoštátnymi obmedzeniami (a vyhláseným núdzovým stavom spojeným s obmedzením pohybu) vozidlá na odovzdávanie v tom čase neprijímal, potom odovzdanie predmetu leasingu k 15.4.2020 nemožno hodnotiť ako omeškanie jeho povinnosti vrátiť predmet leasingu žalobcovi, z ktorého by mala žalovanému 1/ vzniknúť povinnosť uhrádzať náklady za odobratie vozidla. Navyše len predloženie faktúry spoločnosti MABORO s.r.o. č. 1243/2020 zo 16.4.2020 nepostačuje na preukázanie skutočných nákladov, ktoré mali vzniknúť so správou a vymáhaním pohľadávky voči žalovanému 1/. Nebolo totiž v konaní preukázané, aké boli skutočné náklady na činnosti opísané v záverečnej správe k inkasnému konaniu zo 16.4.2020, či tieto boli naozaj vykonané (žiaden dôkaz v tomto smere nebol žalobcom produkovaný) a či označená faktúra bola skutočne aj žalobcom uhradená. Obdobne súd vyhodnotil ako nedôvodný aj uplatnený nárok žalobcu na úhradu nákladov za vyhotovenie znaleckého posudku vo výške 102,- eur. Zo žiadneho ustanovenia nájomnej zmluvy a VZP totiž nevyplýva, že by v prípade zániku zmluvy uplynutím doby bol žalobca oprávnený žiadať od žalovaného 1/ náhradu takýchto svojich nákladov. Argumentácia, že ide o štandardný postup žalobcu po odovzdaní vozidla po skončení jeho nájmu a že táto faktúra bola zaradená do elektronického systému žalobcu ešte neznamená, že žalobcovi nárok na náhradu týchto nákladov od žalovaného 1/ skutočne vznikol. Aj pokiaľ ide o nárok žalobcu na náhradu nákladov spojených s tvrdeným zapožičaním náhradného vozidla vo výške 151,20 eur súd konštatoval nepreukázanie podmienok pre ich priznanie žalobcovi. Žalobca neopísal dostatočne konkrétnymi skutkovými tvrdeniami, za akých podmienok, z akého dôvodu a v akom čase malo byť žalovanému 1/ poskytnuté náhradné vozidlo, z akého dôvodu malo byť toto náhradné vozidlo poskytnuté spoločnosťou RD services s.r.o., toto náhradné vozidlo riadne neidentifikoval, pričom jeho identifikácia nevyplýva ani z následne doloženej faktúry č. FV30030835 z 3.5.2019 dodávateľa Europ Assistance s.r.o. a zmluvy o nájme dopravného prostriedku z 20.3.2019, ktorá neobsahuje ani riadne označenie zmluvných strán, predmetu nájmu, či výšky odplaty a pri mieste určenom na podpis nájomcu nie je uvedená osoba, o ktorej by bol dôkaz, že bola so žalovaným 1/ preukázateľne spojená. V tom čase bol totiž podľa výpisu z registra neziskových organizácií riaditeľom žalovaný 2/, a nie osoba menom „Prokopčák“. Pre tieto nedostatky preto nebolo možné vôbec overiť, či k takémuto prenájmu náhradného vozidla žalovanému 1/ skutočne došlo.

Výrok o paušálnej náhrade nákladov spojených s uplatnením pohľadávky odôvodnil ustanovením § 2 nariadenia vlády č. 21/2013 Z.z.

Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 a 2 CSP v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 a 2 CSP.

Proti rozsudku v zákonnej lehote podali odvolania žalobca a žalovaný 2/.

Žalovaný 2/ podal odvolanie z dôvodov, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie

vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP) a navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Namietal, že svoje pôsobenie v pozícii štatutárneho orgánu žalovaného 1/ ukončil k 29.5.2019 a od tohto času nedisponuje internou dokumentáciou žalovaného 1/. Žalovaný 2/ ukončením svojho pôsobenia u žalovaného 1/ nemal ďalší prehľad o chode žalovaného 1/ a mal za to, že všetky záväzky žalovaného 1/ sú riadne a včas urovnávané. Plná zodpovednosť za všetky záväzky je na žalovanom 1/ a tento mal byť zaviazaný na ich náhradu. Súd mal skúmať postavenie žalovaného 2/ ako aj dôvody, prečo žalovaný 1/ neuhradil záväzky riadne a včas tak, ako sa k ich úhrade zaviazal. Na úhradu záväzkov mal byť zaviazaný výlučne žalovaný 1/.

Žalobca podal odvolanie z dôvodov, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d) CSP), súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e) CSP), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP), zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené (§ 365 ods. 1 písm. g) CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP) a navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že zaviazá žalovaných zaplatiť žalobcovi 1.765,08 eur s príslušenstvom, ako aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 240,- eur, vrátane povinnosti žalovaných nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %, alternatívne, aby rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Namietal, že v Nájomnej zmluve resp. vo Všeobecných zmluvných podmienkach bol dohodnutý denný úrok z omeškania vo výške 0,03 % z dlžnej sumy. Nie je pritom rozhodujúce, že vo VZP je uvedené, že sa jedná o „zmluvnú pokutu z omeškania“ ale z kontextu celého ustanovenia je zjavné, že ide o dojednanie zmluvných úrokov z omeškania nad rámec zákonných úrokov a to úrokov z omeškania počítaných na dennej báze. Je nepochybné, že pokiaľ je nájomca vo VZP sankcionovaný za situáciu, kedy sa „dostane s platbou splátky alebo akejkoľvek inej platby do omeškania, pričom následne je povinný zaplatiť „zmluvnú pokutu“ v dennej percentuálnej sadzbe, je možné jednoznačne predpokladať, že zmluvné strany si vo VZP dohodli zmluvný úrok z omeškania, ktorého výšku vyjadrili percentuálnou dennou sadzbou 0,03 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania.

Leasingový vzťah nemohol skončiť uplynutím doby podľa bodu 7.5 VZP v zmysle dodatku zo dňa 7.1.2020. V zmysle dodatku k zmluve o nájme hnuteľnej veci č. 140006972 zo dňa 7.1.2020 predstavovala doba nájmu 58 mesiacov. V zmysle pôvodného preberacieho protokolu mal pôvodne nájomný vzťah trvať 48 mesiacov, od 29.5.2015 do 28.5.2019. Následne bol nájomný vzťah predĺžený o 10 mesiacov, t. j. mal trvať od 29.5.2019 do 28.3.2020. K zániku zmluvy uplynutím doby nájmu nemôže dôjsť v momente, kedy je dlžník v omeškanií so splatením leasingových splátok, nakoľko zánik zmluvy uplynutím doby ako je dojednané v bode 7.5 VZP predstavuje iba tzv. „riadne ukončenie leasingovej zmluvy“ - teda v prípade, ak leasingový nájomca riadne plnil svoje povinnosti, predovšetkým platenie leasingových splátok alebo splátok nájomného riadne a včas. V danom prípade však dlžník bol už v omeškanií s dvoma mesačnými splátkami nájomného. S výnimkou prípadu, kedy má nájomca riadne uhradené všetky záväzky voči prenajímateľovi a riadne splní všetky podmienky ukončenia zmluvného vzťahu a odovzdá vozidlo v čase a mieste dohodnutom v zmluve resp. vo VZP, je možné ukončiť zmluvu uplynutím doby, na ktorú bola dojednaná. Aj v prípade, ak by nájomný vzťah zanikol riadne, bol v zmysle bodu 7.5.1 VZP nájomca t. j. žalovaný 1/ povinný odovzdať vozidlo prenajímateľovi - žalobcovi do 17.00 hod posledného dňa doby, na ktorú bola Zmluva uzavretá - v sídle prenajímateľa, ak neurčí prenajímateľ inak. Toto sa však nestalo, nakoľko vozidlo nebolo dňa 28.3.2020 do 17:00 hod ani v sídle prenajímateľa ani na inom mieste odovzdané. Súd prvej inštancie totiž nijakým spôsobom právne nevyhodnotil ako by mala byť posúdená skutočnosť, že žalovaný 1/ si ponechal vozidlo v držbe ešte minimálne pol mesiaca po údajnom skončení platnosti nájomnej zmluvy - a to bezplatne až do núteného odobratia vozidla dňa

15.4.2020. Žalovaný 1/ ešte aj po údajnom riadnom ukončení nájomného vzťahu pokračoval v užívaní motorového vozidla.

Žalobca pristúpil k nútenému odberu vozidla, nakoľko ani v riadnom termíne (28.3.2020) ani v prvom možnom termíne vyplývajúcom z komunikácie so žalovaným 1/ (14.4.2020) nedošlo k odovzdaniu predmetu nájmu dobrovoľne a nie je vôbec jednoznačné, či by k odovzdaniu predmetu nájmu skutočne došlo po 15.4.2020 – teda dni, kedy tretí poverený subjekt - spoločnosť MABORO s.r.o. vykonala odber predmetu leasingu. Žalobcovi vznikli náklady (škoda), ktoré musel vynaložiť na to, aby uhradil predloženú faktúru tejto poverenej spoločnosti. V danom prípade nepochybne došlo k vymáhaniu pohľadávok troch splátok nájomného za obdobie predchádzajúce odberu vozidla.

Sporná faktúra č. 042-00348/20 predstavuje refakturáciu nákladov žalobcu na základe faktúry spoločnosti Europ Assistance s.r.o., Praha 4, ČR zo dňa 03.05.2019. Súdu bola predložená predmetná faktúra, z ktorej je zrejmé, že išlo o preúčtovanie „nadnákladov“ na asistenčné služby vozidla. Teda za náklady presahujúce bežné žalobcom hradené náklady na asistenčné služby. Na príslušnej faktúre je uvedený klient (Sv. Kozma) vozidlo je identifikované a je uvedené aj EČV vozidla. Jednalo sa o prenájom náhradného vozidla na 3 dni. Žalobca následne tento náklad v zmysle bodu 6.3.11 VZP prefaktúroval žalovanému 1/.

Spoločnosť MABORO spol. s r.o. predmet leasingu zadržala a odtiahla 15.4.2020 bez vedomosti o tom, kedy žalovaný 1/ mal pravdepodobne v úmysle vrátiť vozidlo. Z odovzdávacieho protokolu vyplývalo, že vozidlo bolo odobraté v poškodenom a znečistenom stave, zoznam poškodení je podrobne zachytený v protokole. V dôsledku toho vznikli žalobcovi aj náklady na znalecký posudok na určenie hodnoty vozidla a stavu, v ktorom sa nachádzalo, čo je bežný postup v prípade ukončenia zmluvy inak ako riadne. Riadnym ukončením je okrem iného odovzdanie vozidla v bezchybnom a nepoškodenom stave, čo v danom prípade nenastalo. Okrem iného v dôsledku skutočnosti, že ide o operatívny leasing, je zjavné, že vozidlo sa po vyčistení a prípadných opravách ďalej poskytuje na releasing alebo odpredaj, pričom žalobca nemá možnosť inak zistiť rozsah poškodenia a hodnotu vozidla ako vykonaním znaleckého posudku.

K odvolaniam žalobcu a žalovaného 2/ sa vyjadril žalovaný 1/. Navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť, pričom konštatoval len správnosť napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a bližšie sa k odvolacím námietkam odvolateľov nevyjadroval.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný 2/. Vo svojom vyjadrení v podstate zopakoval argumentáciu, ktorú uviedol v odvolaní voči rozsudku súdu prvej inštancie, t.j. že na úhradu záväzkov mal byť zaviazaný výlučne žalovaný 1/, pričom na tejto argumentácii zotrval aj v tomto vyjadrení k odvolaniu žalobcu.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalovaného 2/ nie je dôvodné, s tým, že v prevyšujúcej zamietajúcej časti vrátane závislého výroku o trovách konania je potrebné rozsudok zrušiť a v rozsahu zrušenia vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

So zreteľom na obsah odvolania žalobcu a žalovaného 2/ v odvolacom konaní bol preskúmaný výrok napadnutého rozsudku, ktorým bolo žalobe vyhovené vo vzťahu k žalovanému 2/ a výrok o zamietnutí žaloby vo vzťahu k oboj žalovaným, a preto výrok napadnutého rozsudku, ktorým bolo žalobe vyhovené vo vzťahu k žalovanému 1/, ktorý odvolaním sporových strán napadnutý nebol, v odvolacom konaní preskúmaný nebol a ako taký nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods. 2 CSP).

Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že dňa 22.5.2015 žalobca ako leasingový prenajímateľ uzavrel so žalovaným 1/ ako leasingovým nájomcom Nájomnú zmluvu full service leasing č. 140006972 na automobil zn. F. F. X.X K. XXkW E.. Neoddeliteľnou súčasťou nájomnej zmluvy boli Všeobecné zmluvné podmienky full service leasingu all-inclusive verzia 11/2013. O odovzdaní predmetu leasingu bol so žalovaným 1/ dňa 29.5.2015 spísaný Protokol o odovzdaní a prevzatí predmetu leasingu. V rovnaký deň ako bola podpísaná predmetná zmluva so žalovaným 1/, podpísal žalovaný 2/ A. B., ktorý bol štatutárnym orgánom žalovaného 1/ ručiteľské prehlásenie podľa § 303 až 312 Obchodného zákonníka, ktorým prevzal na seba záväzok uhradiť všetky pohľadávky žalobcu voči žalovanému 1/ z titulu nájomnej zmluvy č. 140006972, a to vrátane zmluvných pokút, úrokov z omeškania a ostatného príslušenstva. Faktúrou č. 005-02863/20 žalobca faktúroval splátku nájomnej zmluvy za obdobie 02/2020 v sume 383,96 eur, faktúrou č. 005-04505/20 splátku nájomnej zmluvy za obdobie 03/2020 v sume 383,96 eur, faktúrou č. 005-06122/20 splátku nájomnej zmluvy za obdobie 04/2020 v sume 383,96 eur, faktúrou č. 042-00348/20 prenájom náhradného vozidla v sume 151,20 eur, faktúrou č. 042-00350/20 náklady spojené s odobratím vozidla v sume 360,- eur a faktúrou č. 042-00512/20 vypracovanie znaleckého posudku v sume 102,- eur. V zmysle bodu 7.2.1 VZP dňa 30.6.2020 žalobca pristúpil k výpovedi nájomnej zmluvy k 15.4.2020 z dôvodu neuhradenia týchto faktúr. Výpoveď bola žalovanému 1/ doručená 24.4.2021. Žalobca vyzýval žalovaného 1/ k úhrade predmetných faktúr, pričom k ich úhrade nedošlo.

Podľa § 1 ods. 1 Obchodného zákonníka, tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním.

Podľa § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka, táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

Podľa § 262 ods. 3 Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú aj vzťahy, ktoré vznikli pri zabezpečení záväzkov zo zmlúv, pre ktoré si strany zvolili použitie tohto zákona podľa odseku 1, ak osoba poskytujúca zabezpečenie s tým prejaví súhlas alebo v čase vzniku zabezpečenia vie, že zabezpečovaný záväzok sa spravuje touto časťou zákona.

Podľa § 303 Obchodného zákonníka, kto veriteľovi písomne vyhlási, že ho uspokojí, ak dlžník voči nemu nesplnil určité záväzok, stáva sa dlžníkovým ručiteľom.

Podľa § 311 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, ručenie zaniká zánikom záväzku, ktorý ručenie zabezpečuje. Ručenie však nezaniká, ak záväzok zanikol pre nemožnosť plnenia dlžníka a záväzok je splniteľný ručiteľom alebo pre zánik právnickej osoby, ktorá je dlžníkom.

Podľa § 630 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, zmluvou o nájme dopravného prostriedku sa prenajímateľ zaväzuje prenechať nájomcovi dopravný prostriedok na dočasné užívanie a nájomca sa zaväzuje zaplatiť odplatu (nájom). Zmluva vyžaduje písomnú formu.

Podľa § 634 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, nájomca je povinný platiť nájomné v dohodnutej výške, inak nájomné obvyklé v čase uzavretia zmluvy s prihliadnutím na povahu prenajatého dopravného prostriedku a určený spôsob jeho užívania. Ak neurčuje zmluva inak, je nájomca povinný platiť nájomné po ukončení užívania dopravného prostriedku, ak je však nájomná zmluva uzavretá na dobu dlhšiu ako tri mesiace, koncom každého kalendárneho mesiaca, v ktorom sa dopravný prostriedok užíval.

Podľa § 636 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, právo užívať dopravný prostriedok zaniká uplynutím doby, na ktorú bola zmluva dojednaná, alebo zničením dopravného prostriedku. Zmluvu o nájme dopravného prostriedku dojednanú na dobu neurčitú možno ukončiť výpoveďou. Výpoveď nadobúda

účinnosť uplynutím 30 dní, ak neurčuje zmluva o nájme dopravného prostriedku inú výpovednú lehotu alebo z výpovede nevyplýva neskoršia doba. Zmluva môže určiť, že ju možno ukončiť už doručením výpovede.

Podľa § 637 Obchodného zákonníka, po zániku práva užívať dopravný prostriedok je nájomca povinný vrátiť dopravný prostriedok do miesta, kde ho prevzal, pokiaľ zo zmluvy nevyplýva niečo iné.

Podľa § 340 ods. 1 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný záväzok splniť v čase určenom v zmluve.

Žalovaný 2/ v podanom odvolaní namietal, že svoje pôsobenie v pozícii štatutárneho orgánu žalovaného 1/ ukončil k 29.5.2019 a od tohto času nemal ďalší prehľad o chode žalovaného 1/ a mal za to, že všetky záväzky žalovaného 1/ sú riadne a včas urovnávané. Plná zodpovednosť za všetky záväzky je na žalovanom 1/ a výlučne tento mal byť zaviazaný na ich úhradu.

Skutočnosť, že žalovaný 2/ nedisponuje žiadnou dokumentáciou nakoľko ukončil pôsobenie na pozícii štatutárneho orgánu žalovaného 1/ neznamena, že nárok žalobcu voči žalovanému 2/ je nedôvodný a ani nemôže byť na ťarchu žalobcu. Žalovaný 2/ pôsobil ako štatutárny orgán žalovaného 1/ v čase uzatvorenia nájomnej zmluvy, ako aj jej dodatkov z 21.7.2015 a 4.4.2018. Žalovaný 2/ teda nepochybne musel mať vedomosť o nájmomnom (leasingovom) vzťahu medzi žalobcom a žalovaným 1/ a jeho priebehu. Žalovaný 2/ sám jednotlivé dokumenty tvoriace zmluvnú dokumentáciu medzi žalovaným 1/ a žalobcom podpisoval.

Bez ohľadu na vyššie uvedené však žalovaný 2/ podpísal ručiteľské prehlásenie zo dňa 22.5.2015, v zmysle ktorého sa zaviazal prevziať na seba záväzky žalovaného 1/ z titulu neuhradených leasingových splátok alebo iných platieb na základe zmluvy, zmluvné pokuty a ďalšie sankcie za nesplnenie povinností dlžníka (žalovaného 1/), pričom ručiteľský záväzok zaniká až zánikom pohľadávky, za ktorú sa žalovaný 2/ zaručil. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný 2/ zodpovedá žalobcovi z titulu ručenia, je dôvodný nárok žalobcu aj voči žalovanému 2/. Z týchto dôvodov je argumentácia žalovaného 2/, že na úhradu záväzkov mal byť zaviazaný výlučne žalovaný 1/, nedôvodná.

Navyše je potrebné uviesť, že žalovaný 1/ uznal faktúru č. 005-02863/20 na splátku leasingovej zmluvy za obdobie 02/2020 v sume 383,96 eur, ako aj faktúru č. 005-0450/20 na splátku leasingovej zmluvy za obdobie 03/2020 v sume 383,96 eur.

Za týchto okolností súd prvej inštancie postupoval správne pokiaľ zaviazal žalovaných 1/ a 2/ zaplatiť žalobcovi sumu 767,92 eur s príslušenstvom (úrokmi z omeškania), vrátane paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 80,- eur v zmysle § 1 ods. 2 nariadenia vlády č. 21/2013 Z.z. a § 2 tohto vládneho nariadenia. Preto odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v tejto časti potvrdil.

V ďalšom priebehu s ohľadom na odvolanie žalobcu odvolací súd posudzoval nárok žalobcu na tretiu leasingovú splátku za obdobie apríl 2020, nárok na náklady za prenájom náhradného vozidla, náklady spojené s odobratím vozidla, a náklady na vypracovanie znaleckého posudku.

Možno súhlasiť s názorom súdu prvej inštancie, že k zániku nájomnej zmluvy nedošlo výpoveďou žalobcu z 30.6.2020, ako tvrdí žalobca, ale uplynutím doby v zmysle bodu 7.5.1. VZP k 28.3.2020, t.j. dňom, ktorým uplynulo 58 mesiacov od vzniku nájmu, keďže v zmysle bodu 2.2. VZP začiatok leasingu bol dohodnutý na okamih prevzatia predmetu leasingu vyznačený v protokole a týmto bol deň 29.5.2015.

Odhladnuc od vyššie uvedeného, bol nájomca t.j. žalovaný 1/ povinný odovzdať vozidlo prenajímateľovi t.j. žalobcovi do 17.00 hod posledného dňa doby, na ktorú bola nájomná zmluva uzavretá v sídle prenajímateľa, ak neurčí prenajímateľ inak. Toto sa však nestalo, nakoľko vozidlo nebolo dňa 28.3.2020 do 17:00 hod odovzdané. Naopak, žalovaný 1/ nielenže vozidlo riadne a včas neodovzdal, ale ešte v apríli 2020 komunikoval so žalobcom ohľadne možnosti odkúpenia vozidla alebo vrátenia vozidla v inom termíne. Vozidlo bolo následne núteno odobraté 15.4.2020 zmluvným partnerom žalobcu, spoločnosťou MABORO s.r.o. Súd prvej inštancie však nijakým spôsobom právne nevyhodnotil, že žalovaný 1/ si ponechal vozidlo v držbe ešte minimálne pol mesiaca po skončení platnosti nájomnej zmluvy až do núteného odobratia vozidla dňa 15.4.2020, keďže žalovaný 1/ aj po ukončení nájomného vzťahu pokračoval v užívaní motorového vozidla až do jeho odobratia dňa 15.4.2020.

Čo sa týka nákladov spojených s odobratím predmetu leasingu a nákladov na vypracovanie znaleckého posudku odvolací súd uvádza, že žalovaný 1/ mal možnosť odovzdať vozidlo najneskôr 14.4.2020. Žalovaný 1/ tak ani v deň 14.4.2020 neurobil, ale objednal sa na odovzdanie až na termín 16.4.2020. Medzitým dňa 15.4.2020 spoločnosť MABORO spol. s r.o. predmet leasingu zadržala a odtiahla, v dôsledku čoho vyúčtovala náklady na odobratie predmetu leasingu v sume 360,- eur s DPH. V dôsledku uvedeného vznikli teda náklady na odobratie vozidla, ako aj náklady na znalecký posudok na určenie hodnoty vozidla a stavu, v ktorom sa nachádzalo, pretože v zmysle predloženého protokolu o odobratí vozidla je zrejmé, že vozidlo bolo odobraté v pomerne zlom stave (viď zápis o znečistení a poškodení vozidla), v dôsledku čoho žalobca nechal vyhotoviť znalecký posudok na určenie výšky škody a opotrebenia vozidla a na odhad zníženej hodnoty vozidla. Ide o skutočne vynaložené náklady na strane žalobcu.

Čo sa týka nákladov na prenájom náhradného vozidla odvolací súd uvádza, že faktúra č. 042-00348/20 predstavuje refakturáciu nákladov žalobcu na základe faktúry spoločnosti Europ Assistance s.r.o., Praha 4, ČR zo dňa 3.5.2019, z ktorej je zrejmé, že išlo o preúčtovanie nákladov na asistenčné služby vozidla. Na príslušnej faktúre je uvedený klient (Sv. Kozma – žalovaný 1/), vozidlo, ako aj EČV vozidla. Jednalo sa o prenájom náhradného vozidla na 3 dni. Žalobca následne tento náklad v zmysle bodu 6.3.11 VZP prefaktúroval žalovanému 1/. Aj v tomto prípade podľa názoru odvolacieho súdu ide o oprávnené vynaložené náklady na strane žalobcu.

Ohľadom neuznania nároku žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania nad zákonom ustanovenú sadzbu z dôvodu, že bod 9.2. VZP neobsahuje dohodu o výške úrokov z omeškania, ale len o výške zmluvnej pokuty 0,03 % denne, odvolací súd poukazuje na znenie bodu 9.2. VZP, podľa ktorého ak sa nájomca dostane s platbou Splátky alebo akejkoľvek inej platby do omeškania, je povinný zaplatiť prenajímateľovi zmluvnú pokutu z omeškania vo výške 0,03 % z dlžnej čiastky za každý začatý deň omeškania, čiže bol dohodnutý denný úrok z omeškania vo výške 0,03 % z dlžnej sumy bez ohľadu na to, že vo VZP je uvedené, že sa jedná o zmluvnú pokutu z omeškania. Takýto výklad súdu prvej inštancie považuje odvolací súd za príliš formalistický, pretože z kontextu celého ustanovenia je zjavné, že ide o dojednanie zmluvných úrokov z omeškania nad rámec zákonných úrokov z omeškania.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti vrátane závislého výroku o trovách konania podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 391 ods. 1 CSP, v ktorom bude povinnosťou súdu prvej inštancie opätovne rozhodnúť o vyššie uvedených nárokoch žalobcu v intenciách vyššie uvedeného právneho názoru odvolacieho súdu, ktorým je súd prvej inštancie viazaný (§ 391 ods. 2 CSP) a zo zisteného skutkového stavu vyvodíť záver, ktorý je nutné správne, dostatočne presvedčivo a logicky odôvodniť v súlade s požiadavkami vyplývajúcimi z ust. § 220 ods. 2 CSP. Pokiaľ ide o užívanie predmetného motorového vozidla po skončení doby dohodnutého nájmu treba vziať do úvahy, že žalovaný užíval vozidlo aj po tomto dni, vychádzať v tomto smere z posúdenia nárokov žalobcu podľa zásad o bezdôvodnom obohatení (§ 451 a nasl. Občianskeho zákonníka) a bezpečne zistiť, aká výška nároku z tohto titulu by žalobcovi za užívanie vozidla patrila. Súd prvej inštancie v zmysle vyššie uvedeného zväži oprávnenosť ďalších nárokov uplatňovaných žalobcom v tomto konaní, ktoré

sú spojené alebo nadväzujú na porušenie povinnosti žalovaného odovzdať predmetné motorové vozidlo včas a v prípade potreby k tomu vykoná aj dokazovanie podľa návrhov strán. Až po takto doplnenom dokazovaní a právnych úvahách bude možné vo veci zákonne rozhodnúť.

V novom rozhodnutí o veci súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).